—non potest imponi in re ecclesiæ sine licentia Papæ, vel Episcopi, cui ecclesia subest, ibidem.—an possit præscribi in re ecclesiæ, quando habet causam continuam, vel discontinuam, et per quod tempus, dict. n. 1.—quanto tempore præscribatur, si illam habeat civitas vel respublica, n. 6 in fin. leg. 7 tit. 29 part. 3.—prædialis quid sit, et qualiter verba concipi debeant, ut intelligatur servitutem esse prædialem, n. 1 l. 1 tit. 31 part. 3.— in rebus mobilibus esse non potest, ibidem in n. 2.—urbana dicitur ex qualitate prædii cui debetur, non ex qualitate ejus, qui servitutem debet, n. 3 ibid. —Et intellige si domus causa habitandi facta sit, secùs si causa fructuum percipiendorum, ibid. in n. 4.—Servitutes personales sunt quatuor, et quod de ministerio servorum, n. 6 l. 1 tit. 31 part. 6.—Et an istæ servitutes participent de realibus, ita quòd dicantur servitutes mixtæ, ibidem.—Servitus oneris ferendi differt à servitute tigni immitteudi, nam illam debens in isto secundo casu parietem reficere non tenetur, quòd est secùs in alio, qui aliam debet, n. 2 leg. 2 t. 31 part. 3.—Et quid si non constet de tali impositione servitutis oneris ferendi, an præsumatur imposita, si ita stetit ædificium tempore immemoriali, ibidem.—Servitus oneris ferendi an debeatur, si totum ædificium sit diruptum, n. 2 dict. leg. 2 tit. 31 part. 3—Servitutes urbanæ quæ sint, dict. n. 2.—itineris quæ sint, n. 2 l. 3 tit. 31 part. 3.—urbanæ non dicentur, nisi quando sint in commodum ædificiorum, n. 8 l. 2 tit. 31 part. 3.—rusticæ sunt plures, glos. l. 3 tit. 31 part. 3.—Servitutem habens itineris, an possit ambulare cum socio, et qualiter, n. 3 et 5 l. 3 tit. 31 part. 5.—Et an talis possit æquitare super currum oneratum, vel jumentum oneratum rebus, n. 6 ibid.—Servitus actus quæ dicatur, n. 7 ibid.—aquæductus qualis esse dicatur, n. 1 l. 4 tit. 31 part. 3.—Servitutem aquæductus si unus habet in alieno fundo, an canales reficere, et purgare teneatur, n. 2 l. 4 tit. 31 p. 3. —Servitus aquæductus publici, vel privati per quantum tempus præscribatur, dict. num. 2. — aditus ad fontem concessa, an ibidem veniat haustus aquæ, n. 2 leg. 6 t. 31 part. 3.—pecoris ad aquam appulsus quæ dicatur, et quando hæc dicatur servitus realis, vel prædialis, n. 3 et 5 l. 6 tit. 31 part. 3.—Et qualiter cognoscatur, an aliqua sit servitutis realis, vel non, n. 6 dict. l. 6.—Et in concessione servitutis ea videntur concessa sine quibus servitute uti non potest, num. 4 dict. leg. 6.— Servitus quando prædio debetur, attenditur indigentia prædii talis, cui illa servitus debetur, et non plus, et quare, n. 2 l. 7 ibidem.—Servitutes cessant cessante commoditate prædiorum ob cujus causam fuerunt concessæ, dict. n. 2 dict. l. 7.—Servitus an possit imponi à bonæ fidei possessore, vel à marito, vel usufructuario, n 1 l. 10 t. 31 p. 3.—Et an imponi possit à domino, qui rem obligavit, vel ab illo qui aliàs servitutem habet, vel à Prælato, ibid.—Servitus imposita ab uno ex sociis aliis dissentientibus, si cum ipsi consentiunt, mortuus sit ille, qui prius consenserat, an novus socius, et hæres defuncti debeat consentire de novo, ib. in n. 5.—an possit imponi ab habente utile dominium, gloss. l. 11 t. 31 p. 3.—Finito tamen ipsius dominio, quia fuit enphyteusis finita, vel aliter, finietur servitus, ibidem.—Servitus an videatur esse constituta in re vendita, si adhuc non fuit tradita incontiennti, n. 2 dict. l. 11. — non acquiritur per solam promissionem, nisi realiter constituatur, n. 2 l. 14 tit. 31 part. 3. — in invitum locum non habet, et quid dicatur invitus, ibid. in n. 3.—an videatur imposita ex eo, quòd testator gravavit hæredem, ne altius ædificium extollat, et istud solum de primo hærede intelligitur, n. 4 ibidem.—altius non tollendi, et qui illam debet, an possit elevare ædes, licèt per talem elevationem luminibus vicini non officiatur; et an ex plantatione arborum intelligatur fieri contra istam servitutem; et quando dicatur quis esse in servitutis istius possessione, dict. n. 4. — ne altius extollatur in quo casu tacitè imposita videatur, dict. n. 4. — ex quibus, quando, et quomodo possit præscribi in rebus alienis, n. 2 cum seq. l. 15 tit. 31 part. 3.—an constituatur ex exercitio actus, quod solet de facili gratiosè concedi, præsente et sciente eo, ad quem pertinet, n. 5 ibid.— Et an uti præsumatur jure suo, ibid.—Servitus etiamsi haberet causam continuam, si præscribatur contra ecclesiam debet esse quadraginta annorum, n. 7 ibid. — continua dicitur, quando aqua, licèt actualiter non cadat, potentialiter tamen cadere possit, ut ex hoc minori tempore præscribatur, ibid. in n. 8. — continua, vel quasi, vel discontinua, quæ dicatur, et quare ita nominetur, n. 9 l. 15 tit. 31 part. 3. — si habeat causam discontinuam, an acquiratur longo tempore, quando quis habet titulum verum à tertio, n. 12 d. l. 15.— discontinua quando longo tempore præscribatur, et in quibus casibus, ibid.—urbana ut possit præscribi, quatuor requiruntur remiss. n. 2 l. 16 t. 31 part. 3, et ibi n. 3. — Et an in servitute urbana, vel rustica præscribenda requiratur bona fides, dict. n. 3. — Et quid de jure canonico, ibidem.—Et quanto tempore præscribatur libertas servitutis habentis causam continuam, ibid. in n. 5.—Servitutem in re aliqua habens, an possit novum opus nuntiare, si ei damnum inde sequitur, n. 1 l. 5 tit. 32 part. 3.—Servitus si immoderatè se habeat, an sit sustinenda, sive pacto, sive naturaliter imposita sit, n. 2 l. 14 tit. 32 p. 3.—morti æquiparatur, et ideo inducit justum metum, quod matrimonium dirimit, n. 11 l. 15 tit. 2 part. 4.—si una ex pluribus fuerit remissa et sublata, an alia remissa et sublata videatur, n. 11 ad fin. l. 4 tit. 15 part. 4.—Servitutes adhærentes rebus immobilibus, an judicentur bona immobilia, n. 2 quæst. 1 in fin. l. 55 tit. 5 part. 5. — Et quid si domus debeat servitutem, et venditor tempore venditionis de servitute nihil dicat, an venditio teneat, n. 3 l. 63 t. 5 part. 5. — Servitutes rusticæ, sive urbanæ, an possint hypothecari, n. 2 in med. l. 2 tit. 13 part. 5.

Servus factus Episcopus statim efficitur liber, n. 4 per text. ibi, l. 65 tit. 5 part. 1.—Servo quæ pœnitentia imponi debeat, et an peregrinationis, n. 3 l. 25 t. 4 p. 1. — Servus ordinari non debet, et quæ sit de hoc ratio, n. 1 l. 18 tit. 6 part. 1. — Et quid si servus ordinetur primo ordine sacro, et si fiat subdiaconus, ibi num. 6 et 1 l. 6 tit. 22 part. 4. — Servus ingressus Religionem si à domiuo fnerit in servitutem revocatus, et postea effectus sit liber ad monasterium redire debet, n. fin. l. 6 t. 7 part. 1.— vovere non debet, neque ejus votum valet, per quod domino fit præjudicium, n. 6 l. 3 tit. 8 part. 1.—Servi communicantes cum domino excommunicato non sunt excommunicati, quod procedit in illis, qui ante excommunicationem illi serviebant, n. 9 l. 34 tit. 9 part. 1.— confugientes ad ecclesiam propter domini atrocitatem, an et quando possit ipse illos extrahere, n. 2 l. 3 tit. 11 part. 1.—Servus confugiens ad ecclesiam judicis timore inde extrahi non debet, secuti liber, ibidem.—potest sibi ubi voluerit eligere sepulturam, n. 5 l. 5 tit. 13 part. 1.— ex quibus possit facere eleemosynam, n. 8 l. 12 tit. 23 part. 1.— secundum consuetudinem certi loci suspendebatur pro primo furto, n. 20 in fin. l. 2 tit. 15 part. 2.—an excusetur uxorem domini sui occidendo de domini mandato, quia credebat illam adulteram, n. 7 l. 6 tit. 18 part. 2.—an teneatur domini salutem præferre suæ, n. 6 l. 2 tit. 19 part. 2.— potest esse in judicio defendendo res domini absentis, et an debeat cavere de rato, n. 1 l. 9 tit. 2 part. 3. — pro vindicana nece domini potest esse in judicio, et hoc facto consequitur libertatem, n. 3 ibid.— si de possessione servitutis proclamet in libertatem, lite contestata, poterit per se, vel per procuratorem actiones movere, n. 3 l. 4 tit. 5 part. 3. — dicens se liberum, quando illud probare debeat, et non ejus dominus, n. 3 l. 5 tit. 14 part. 3.—nemo præsumitur, et omnes liberi præsumuntur, et opposita contra testem exceptione servitutis debet illud sibi probari, n. 1 l. 12 tit. 16 part. 3. — an testificare possit, et in casibus, in quibus admittitur, debeat prius torqueri, n. 5 l. 13 tit. 16 part. 3.—an debeat recipi aliis probationibus deficientibes, an verò indistinctè, dict. n. 5 ibidem.—extranei antequam torqueatur, an indicia debeant præcedere, scilicèt, quòd servus aliquid scit, n. 5 l. 13 tit. 13 part. 3. — Sed quis emandabit damnum servo factum in tormentis, ibidem in fin. — Servus an possit appellare à sententia in causa criminali lata contra eum, si dominus, vel ejus procurator illud non fecerit, n. 4 l. 2 tit. 23 part. 3.—an possit pro domino suo appellare in sententia lata contra eum in causa criminali, ibid. in n. 5. — rem aliquam usucapere, nec præscribere poterit, et quid de rebus peculiaribus suis, n. 1 l. 3 tit. 29 part. 3. —pro quo tempore suam libertatem præscribere possit, n. 1 l. 23 tit. 29 part. 3.— si ad inimicos se transtulit, et postea revertatur, an libertatem pristinam recuperet, n. 2 ibidem.—in quo quis habet usum, si opesas suas locavit, an usurarius mercedem habere debeat, n. 3 l. 21 tit. 31 part. 3.—an admittatur sine mandato, si velit novum opus nuntiare, n. 7 l. 1 tit. 32 part. 3. —pro nihilo reputatur, nec vivere dicitur, et domini salutem propriæ præferre debet, n. 2 in proœm. tit. 5 part. 4. — Et qualis debeat servo injungi pœnitentia pro suis peccatis.—Servi contrahere possunt matrimonium, et qui si ambo sint infideles, n. 4 cum aliis ibi, l. 1 tit. 5 part. 4.--Et an Princeps ex causa prohibere possit inter istos, vel inter alios, ne matrimonium contrahatur, n. 5 l. 1 tit. 5 part. 4. — Servus si cum libera ignorante eum esse servum, contraxerit matrimonium, an et cuando matrimonium teneat, n. 9 et 10 per text. ibi, l. 1 tit. 5 part. 4. — cui potius obedire debeat uxori propriæ, et domino, si in mandando simul concurrant, n. 2 et 3 tit. 5 part. 4. —Servi, qui matrimonium contraxerunt, si domini separatim in diversis Provinciis vivant, an ecclesia unum ex illis emere debeat, n. 4 dict. l. 2 tit. 5 part. 4.—Servus si matrimonium cum serva contrahat credendo illam fore liberam, utrum tale matrimonium valeat, n. 3 per text. ibi, l. 3 tit. 5 part. 4.—Et quid si liber cum serva, quam liberam esse credidit, matrimonium contraxerit, et ab eo vel servæ domino sit super hoc mota quæstio, an ad mandatum ecclesiæ illi debitum redire teneantur, nec ob hoc sibi præjudicet, n. 4 l. 4 tit. 5 part. 4.—Servi sunt incapaces eorum, quæ sunt juris civilis, n. 13 l. 4 t. 13 part. 4. — non sunt capaces legitimationis, nisi præcedat manumissio, dict. n. 13. Servus alterius an efficiatur filius, si à patre propter famis necessitatem alicui vendatur, et an soluto ab eo pretio ab hac obligatione serviendi liberetur, n. 1 per text. ibi, l. 9 tit. 17 p. 4. —pœnæ efficitur, qui ad pœnam perpetuo damnatus sit, secùs si ad tempus, n. 3 per text. l. 2 tit. 18 p. 4.

—Et quit si perpetuò ad aliquod officium publicum aliquis damnetur præter metalli condemnationem, ibi n. 4 —Servus pœnæ an hodie esse dicatur ille, qui ad pœnam perpetuam fuit damnatus, n. 6 dict. l. 2 tit. 18 part. 4. — pœnæ efficitur deportatus in uno casu, n. 9 dict. l. 2.—si à domino derelinquatur, et dominus illum ad portas ecclesiæ, vel ad alium locum ejecerit, efficitur liber, num. 6 per text. ibi, l. 4 tit. 20 part. 4. — an esse dicatur ille, qui ex matre serva, patre verò libero nascitur, n. 1 per text. ibi, l. 2 tit. 21 part. 4. — Servi ecclesiæ an dicantur illi, qui nascantur ex ministro ecclesiæ, et ex matre libera, et quid in nato ex monacho, et moniali, ibidem. — ecclesiæ an esse dicantur filii nati ex clerico qui cùm esset in sacris constitutus, scienter cum aliqua matrimonium contraxit, n. 1 l. 3 tit. 21 part. 4. — Et an ad hoc sufficiat, quod scienter matrimonium contrahat, licèt illud non faciat publicè, nec in facie ecclesiæ, ibid. in n. 2.—Servi an sint filii, qui tempore sententiæ contra matrem latæ ipsi in ejus utero existebant, n. 1 in fin. l. 2 tit. 12 part. 4. — aliquorum, qui ideo in servitutem inciderunt, quia ad hostes arma portabant, an domini ipsorum illos manumittere possint, n. 4 l. 4 tit. 21 part. 4. — tenentur salutem domini sui anteponere usque ad mortem, n. 4 l. 5 tit. 21 part. 4. — Et an idem sit dicendum in famulis servientibus, vel in vassallis, ibidem. — Servus si defendendo dominum de morte aliquem occiderit, nullam patietur pœnam, n. 8 l. 5 tit. 21 part. 4. —si de mandato domini sui, qui illud sub pœna mortis præcipiebat, uxorem domini sui et dominam suam suspectam de adulterio occiderit, an à pœna liberetur, et quid de jure canonico, dict. n. 8.—potest modicè cum causa vel sine ea à domino castigari, qui illum in propriis vinculis tenere potest, n. 1 l. 6 tit. 21 part. 4.—non dicitur sine judicis auctoritate immodicè et crudeliter à domino puniri, ibid. in n. 2 et 3.—injuriam non patitur, et pro nihilo reputatur, ibid.—an efficiatur liber, si dominus sibi ali-

menta denegaverit, n. 5 ibid.—à domino impunè occidi potest, si ipse illum cum uxore sua in rebus venereis invenerit, ibid. in n. 6. —Et quid si dominus illum cùm matre, vel sorore, vel cum nepte ex filio, vel cum ipsius concubina invenerit, n. 6 dict. l. 7 l. 21 p. 4. —Servus si crudeliter à domino tractetur, poterit judicem conquerere, ipseque illum alteri vendet, n. 9 per text. ibi, dict. l. 6.—judæi an possit esse christianus, vel non, n. 1 per text. ibi, l. 8 tit. 21 part. 1.—christianus benè potest esse servus alterius christiani, dict. n. 1 l. 8 tit. 21 part. 4.—si efficiatar christianus simul cum domino suo, vel ipse solus per se, an efficiatur liber, n. 3 ibid. per illum text.—cum à domino manumittitur per scripturam, vel coram amicis in tali manumissione debent quinque testes intervenire, n. 5 l. 1 per text. ibi, t. 22 part. 4.—duorum dominorum, an efficiatur liber, si unus ex dominis illum liberum fecerit, et an alius ad idem compellatur, vel ad recipiendam partem pretii; et quid si alius dominus sit minor; et an idem sit, si unus ex dominis velit, quòd servus ordinetur, n. 2 l. 2 t. 22 part. 4.—Et an hoc intelligatur, quando ille qui in libertate non consentit, et compellitur recipere pretium, non habet causam contradicendi, et quid si illam habeat, dict. n. 2.—Servi valorem taxare debet judex in duobus casibus, n. 4 ibidem. —Servus duorum dominorum, quando ab uno liberatur, alius ad recipiendam partem pretii compellendus est, quam taxationem faciet judex, dict. n. 4. —Et talis servus non erit liber, usquedum alter dominus partem pretii receperit, vel si nolit, de mandato judicis in toto loco deponatur, ibid. n. 5 per text. ibi.—Servus si accusaverit occisorem domini, an libertatem mereatur, an verò ad hoc requiratur, quòd illud probet; et an sufficiat illud per indicia probare, per quæ deventum fuit ad torturam, et ex tortura orta fuit confessio, n. 4 l. 3 tit. 22 part. 4. —si detegit conjurationem, sive conspirationem in mortem domini, an libertatem mereatur, ibid. in n. 5. —an libertatem consequatur, si proditionem Regi vel regno machinatam denuntiet, et an tùnc à fisco pretium servi domino debeat dari, num. 6 ibidem. —factus Episcopus quid et quantum pro se domino præstare teneatur, n. 2 leg. 6 per text. ibi, t. 22 part. 4.—est peccati, qui peccatum facit, et quibus peccator subjectus, num. 3 l. 8 per text. ibi, tit. 22 part. 4.—vindicans necem defuncti efficitur liber, hoc tamen intelligitur data hæredis licentia, n. 4 l. 11 tit. 22 p. 4.—an possit de feudo investiri, si domino suo placeat, n. 5 l. 3 t. 26 p. 4.—depositus penes aliquem, si depositario aliquid juraverit, qualiter dominus deponens teneatur, n. 3 l. 10 per text. ibi, tit. 3 part. 5.—donationem facere non potest, etiamsi ei concedatur libera peculii administratio, n. 4 l. 1 tit. 4 part. 5. —ergo iniquus et fur, in eis enim est nequitia servilis ingenii, n. 1 l. 46 per text. ibi, tit. 5 part. 5, et n. 1 l. 64 ibidem. —si vendatur aliqui sub pacto, ne manumittatur, quando pactum istud valebit, vel non, n. 3 cum aliis ibi, dict. l. 46 t. 5 part. 5. —Et an præsumatur offensa, si cum tali pacto servus venditus fuerit, ibidem. —Servus an consequatur libertatem occidendo occissorem domini sui, et an hoc sit ei de jure permissum, n. 7 dict. l. 46. —si transmuttetur per dominum suum de loco ad locum non soluto vectigali pro eo, si posteaante motam quæstionem commissi dominus servum manumisserit, an talis manumissio teneat, n. 5 l. 6 t. 7 p. 5.—si ante ejus nativitatem fuerit alicui promissus, si nascatur, quantum tempus debet ablactari à matre, n. 3 l. 20 t. 11 p. 5.—obligatur naturaliter in omnibus, in quibus liber homo obligatur civiliter et naturaliter, n. 6 l. 5 tit. 12 part. 5. —pignori datus, an à domino manumitti possit, gloss. l. 37 per text. ibi, t. 13 part. 5.—alicui si sit solutioni adjectus, quando ei solvi possit, ut debitor per hoc liberetur, num. 4, 6 et 8 l. 5 tit. 14 part. 5.—an et quando novationem facere possit, gloss. l. 17 per text. ibi, tit. 14 part. 5.— dicitur de plebe, n. 4 ad fin. l. 1 tit. 1 part. 6.—si ab aliquo sit hæres institutus, an institutio vitietur, si ejus dominus postea institutionem impedierit, ne voluntatem suam mutet, gloss. l. 28 tit. 1 part. 6.—alicujus an possit institui hæres, et an institutio teneat, sit ejus dominus institui non poterat; et quid si postquam fuit institutus talis servus, à domino sit manumissus, an hereditatem habere possit, n. 8 l. 2 tit. 3 part. 6.—testatoris, si ab eo sit hæres institutus, valet institutio, et licèt expressè ei libertas relicta non sit, pro libero tamen habetur, et est liber, et quando non, n. 1, 2 et 3 l. 3 per text. ibi, tit. 3 p. 6. —dicitur hæres necessarius, alius verò non, n. 6 l. 21 per text. ibi, tit. 3 part. 6. —duorum dominorum, si ab uno ex eis hæres instuatur, an institutio teneat, et quid de libertate, gloss. l. 23 tit. 3 part. 6. —Servi omnes testatoris, quando ab eo hæredes institui possunt, vel non, n. 2 l. 24 ibid. —Servus si sit hæres ab aliquo institûtus, an ipse, vel dominus ejus tempus ad deliberandum petet, n. 7 l. 1 tit. 6 part. 6.—alicujus si sit hæres institutus, sine domino adire, vel repudiare non poterit, et an domini ratihabitio sufficiat, n. 4 l. 13 ibid. —et dominus si concurrat simul in adeundo, vel repudiando, an aliud plus ibi requiratur, dict. n. 4.—si à domino hæres instituatur, an frater testatoris testamentum querelare possit, num. 3 cum aliis ibi, l. 3 per text. ibi, tit. 8 part. 6.—Et quid si dominum per blanditias induxerit, dict n. 3 dict. l. 3.—Servus cui data fuit libertas, an onere pecuniario gravari possit, n. 5 l. 6 tit. 9 p. 6. —alicujus si sit ab aliquo hæres institutus, an dominus tunc à testatore legatum habere possit, et quid è contra, gloss. l. 8 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—Et an servo tutor dari possit, n. 1 in princ. l. 1 per text. ibi, t. 16 part. 6.—Servus proprius, vel alienus, an à domino tutor filiorum suorum dari possit, et an per hoc efficiatur liber, gloss. l. 7 tit. 16 part. 6.—minor si à domino manumittatur, an ipse possit esse ejus tutor, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—an dominum accusare possit, n. 14 et 15 l. 2 per text. ibi, tit. 1 part. 4. — Et an alium, gloss. l. 3 per illum text. ibidem.—Servus alienus si delinquat, an possit accusari, et qualiter veniat puniendus, gloss. leg. 10 per text ibi, tit. 1 part. 7. —quando de delicto accusatur, potest per deminum, vel per domini procuratorem defendi, n. 2 ibid. —si à domino non defendatur, an videatur illum habere pro derelicto, ibidem.—si à domino non defendatur, potest in causa criminali stare in judicio, et se defendere, ibidem.—cum à domino defenditur, an ista defensio fiat procuratorio nomine, vel nomine proprio domini, ibidem. —si nolit se defendere, vel causam omittat, dominus illud facere poterit, et causam accipere potest, ibidem. —an possit pecunialiter puniri, n. 3 dict. l. 10 tit. 1 part. 7.—an admittatur ad denuntiationem criminis, n. 1 l. 27 tit. 1 part. 7. — Servi Principis capientis civitatem, an sit cives illius, n. 9 l. 1 tit. 2 part. 7.—si non juvent dominum, qualitur puniantur, n. 16 l. 9 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—Servus si injurietur, an dominus ejus injuriarum actionem intentare possit, n. 4 et 9 l. 9 per text. ibi, tit. 9 part. 7.—alicujus si aliquem injuriaverit, qualiter puniri debeat, et quid ejus dominus facere teneatur, n. 1 l. 14 per text. ibi, tit. 9 part. 7.—si violentiam cum armis faciat, qualiter puniatur, n. 9 l. 8 per illum text. ibi, tit. 10 part. 7.—si rapinam faciat, qualiter puniatur, et an dominus teneatur pro eo, et quando, n. 1, 3 et 4 l. 4 per text. ibi, tit. 13 part. 7.—qui aliquid à domino furavit, an per dominum in judicio accusari possit, n. 4 l. 4 per text. ibi, tit. 14 p. 7. —si furaverit in magna quantitate aliquid, an actione furti per dominum conveniri possit, n. 6 l. 17 tit. 14 part. 7. —anfugiens à domino suo facit furtum sui ipsius, et licèt ordinetur, domino debet restitui, n. 1 l. 23 tit. 14 part. 7. — Et nunquam amittat dominus possessionem talis servi, ibidem n. 2 et 5.—Servus fugitivus, an à domino possit perquiri in domibus aliorum, et an idem sit in omnibus aliis rebus furatis, vel in delinquentibus, et quando, n. 2 cum aliis ibi, l. 24 tit. 14 p. 7. —si aufugiat in domum minoris, an per hoc ipse minor pœnam patiatur, n. 1 et 2 l. 25 per text. ibi, t. 14 part. 7. — Et quando receptator servi aliqua pœna non puniatur, gloss. l. 26 ibidem per illum text. — Et quid in occultante servum fiscalem, vel alicujus civitatis, gloss. l. 28 ibidem.—Servus si efficiatur deterior alicujus persuasione, qualiter persuadens teneatur, n. 3 l. 29 ibidem.—si ad mandatum domini damnum dederit, an ipse, vel ejus dominus ad emendam damni teneatur, n. 2 l. 5 t. 15 part. 7.— Et mitius punitur servus adimplens domini mandatum, quàm alius, n. 5 ibidem. —Servus pictor, vel aliud officium habens, si ab aliquo occidatur, qualiter occidens ad damnum teneatur, gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 15 part. 7.—Servi aliquorum, an in causa adulterii testificare possint, et quando, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 17 part. 7. —si ut in causa adulterii testimonium dicant, liberè fuerunt manumissi, et postea adulterium non probetur, quis pretium, quod pro eis datum fuit, solvet, n. 7 dict. l. 10. — durante accusatione adulterii à dominis manumitti non possunt, n. 8 et 9 l. 10 per text. ibi, tit. 15 part. 7. — Et qua pœna puniatur servus, qui cum ejus domina adulterium commisit, n. 6, 7 et 8 l. 15 ibidem per text. ibi.—Servus, an et quando veniat torquendus contra ejus dominum, vel dominam, gloss. l. 6 et 7 per text. ibi, tit. 30 part. 7. —acrius debet puniri, quàm liber, n. 1 l. 8 per text. ibi, tit. 31 part. 7.

Serva per matrimonium cum libero competit ei libertas, et filii legitimantur, etiamsi dotalia instrumenta non intervenerint, n. 10 l. 1 tit. 13 part. 4. —an possit haberi in concubiuam, et à quo, et quando, et quid in liberta, n. 4 et 5 l. 1 tit. 14 part. 4. —si vendatur sub pacto, ne prostituatur, si sit ab emptore prostituta, efficitur libera, n. 2 l. 47 tit. 5 part. 5.

Sævitia nimia culpæ connumeratur, n. 2 l. 18 tit. 18 part. 4, et n. 2 l. 6 tit. 21 part. 4.

Si, conjunctio, inducit conditionem, *ut* verò, modum, num. 2 et 3 per text. ibi, l. 2 tit. 4 part. 4. —ista dictio *si* facit conditionem, et idem est in aliquibus aliis dictionibus, et verbis, n. 12 et 13 l. 1 tit. 4 part. 6, et n. 2 et 3 cum aliis ibi, l. 2 tit. 4 part. 4, et n. 1 cum aliis ibi, l. 21 tit. 9 part. 6. —Aliquando tamen ista dictio *si*, importat monitionem, et non conditionem, dict. n. 1 dict. l. 21.

Sigillum est, quod verificat litteras Regis, n. 3 l. 1 tit. 18 part. 3.—an sit de substantia privilegii, n. 2 l. 3 tit. 18 part 3.—Et quid si privilegium sit manu notarii factum, an tunc sigillum sit de substantia, ibidem.—Sigillum quare ponatar in privilegiis, et quid si sigillatur cera, n. 3 dict. l. 3.—Principis facit actum invalidum pro valido reputari, et quando, n. 1 l. 15 tit. 18 part. 3. —potest per Papam, sive Episcopum, sive Regem alteri committi, sed cavendum est cui, n. 4 l. 26 tit. 18 part. 3.—ubicumque est oppositum semper censetur appositum de voluntate ejus, cujus est sigillum, dict. n. 4.—Sigillans aliud præterquam quod sibi mandatur, ut falsarius puniri debet, n. 5 l. 26 tit. 18 part. 3.—Sigillum scripturæ si amittatur, quid tunc, n. 1 l. 114 t. 18 part. 3.—Et an instrumentum sigillo alicujus sigillatum pro eo, vel contra eum, et qualiter probet, n. 2 dict. l. 114.—Sigillum ad hoc ut probet contra sigillantem, an requiratur, quòd probetur sigillum de ejus voluntate fuisse appositum, dict. n. 2.— publicum est majoris auctoritatis, quàm privatum, dict. n. 2. —privatum contra sigillantem, quando, et qualiter probet, et ad quid talis sigillatio prosit adversario, ibidem.—comitum, vel aliorum dominorum dicitur privatum, ibi. n. 3—authenticum quod dicatur, dict. n. 3.—publicum dicitur sigillum Principis non recognoscentis superiorem, vel judicis ordinarii, ibid. et n. 6 l. 1 tit. 30 part. 3.—Sigilli privati appositio quid operetur, n. 6 dict. l. 114 t. 18 part. 3.—Sigillum dicitur mutus et incertus testis, n. 1 in procem. tit. 20 part. 3, et n. 2 l. 1 ibi.—Papæ utrum faciat scripturam authenticam, si non adsit ipsius subscriptio, n. 1 in dict. procem. tit. 20 part. 3.—multùm operatur ad faciendam scripturam indubitatam, et an ei statim sit fides adhibenda, n. 2 ibidem.—debet habere certos characteres, vel litteras legibiles, n. 1 l. 1 tit. 20 part. 3. —universitatis, si adsit in aliquo instrumento, præsumitur, quòd universitas illum actum legitimè explicaverit, n. 3 dict. leg. 1 tit. 20 part. 3.—qualiter debeat observari, et sub quibus clavibus sit, n. 5 dict. l. 1 tit. 20 part. 3.—Principis falsans, an incidat in crimen læsæ majestatis, n. 22 l. 1 tit. 2 part. 7.

Signa contritionis probantur per unum testem, n. 2 l. 9 tit. 13 part. 1, et n. 2 in fin. l. 10 ibid.—Signari non debet in facie sua ob delictum, et quare, n. 3 l. 6 t. 28 part. 2.—Signum Crucis an sit de substantia instru-